

Verordening Jeugdhulp gemeente Súdwest-Fryslân 2018

De Raad van de gemeente Súdwest-Fryslân;
gelezen het voorstel van het college van burgemeester en wethouders 10 oktober 2017;
gelet op:

- artikel 149, eerste lid, van de Gemeentewet;
- artikelen 2.9, 2.10, 2.12 en 8.1.1. derde lid van de Jeugdwet;

overwegende dat:

- de Jeugdwet de verantwoordelijkheid voor het organiseren van goede en toegankelijke jeugdhulp bij de gemeente heeft belegd, waarbij het uitgangspunt is dat de verantwoordelijkheid voor het gezond en veilig opgroeien van jeugdigen allereerst bij de ouders en de jeugdige zelf ligt;
- het noodzakelijk is om regels vast te stellen over:
  1. de door het college te verlenen individuele en overige voorzieningen;
  2. de voorwaarden voor toekenning en de wijze van beoordeling van en de afwegingsfactoren bij een individuele voorziening;
  3. de wijze waarop de toegang tot en de toekenning van een individuele voorziening wordt afgestemd met andere voorzieningen;
  4. de wijze waarop de hoogte van een pgb wordt vastgesteld;
  5. de bestrijding van het ten onrechte ontvangen van een individuele voorziening of een pgb en misbruik en oneigenlijk gebruik van de wet;
  6. het waarborgen van een goede verhouding tussen de prijs voor de levering van jeugdhulp of de uitvoering van een kinderschermingsmaatregel of jeugdreclassering en de eisen die worden gesteld aan de kwaliteit daarvan.
- het wenselijk is te bepalen onder welke voorwaarden degene aan wie een pgb wordt verstrekt, de jeugdhulp kan betrekken van een persoon die behoort tot diens sociale netwerk;

besluit:

de Verordening Jeugdhulp gemeente Súdwest-Fryslân 2018 vast te stellen:

Artikel 1 Begripsbepalingen

In deze verordening en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

- a. andere voorziening: voorziening anders dan in het kader van de Jeugdwet, op het gebied van zorg, onderwijs, maatschappelijke ondersteuning of werk en inkomen;
- b. deskundige: beroepskracht met specifieke kennis en vaardigheden ten aanzien van de opgroei- en opvoedproblematiek van de jeugdige en/of ouders(s) en/of benodigde individuele maatwerkvoorziening, die kan aantonen dat hij voldoet aan de in de branche geldende kwaliteitseisen.
- c. dyslexiezorg: ondersteuning voor jeugdigen met (een vermoeden van) ernstige enkelvoudige dyslexie (EED), in de vorm van dyslexieonderzoek en/of behandeling.
- d. formele ondersteuning: ondersteuning die met een vergoeding vanuit het persoonsgebonden budget wordt geboden door een deskundige, niet zijnde een persoon uit het sociaal netwerk van de jeugdige en/of ouder(s).
- e. individuele voorziening: op de jeugdige of zijn ouders toegesneden voorziening als bedoeld in artikel 2, tweede lid van deze verordening.
- f. informele ondersteuning: ondersteuning die met een vergoeding vanuit het persoonsgebonden budget geboden wordt door een persoon die niet formele ondersteuning biedt, zoals een persoon uit het sociale netwerk van de jeugdige en/of ouder(s) of een beroepskracht niet zijnde een deskundige.
- g. intensiteit: de intensiteit geeft de zwaarte aan van de behandeling, begeleiding of ondersteuning.
- h. jeugdbescherming: ondersteuning in de vorm van jeugdbeschermingsmaatregelen, zoals een (Voorlopige) Ondertoezichtstelling en een Gezagsbeëindigende maatregel.
- i. ondersteuningsplan: een plan van aanpak met daarin in ieder geval de te bereiken doelen en de daarvoor benodigde ondersteuning.

- j. ondersteuningsprofiel: een algemeen geformuleerd profiel binnen specialistische jeugdhulp dat de aard van de ondersteuningsbehoefte weergeeft. Er zijn binnen specialistische jeugdhulp 10 ondersteuningsprofielen gedefinieerd.
- k. overige voorziening: vrij beschikbare voorziening als bedoeld in artikel 2, eerste lid van deze verordening;
- l. pgb: persoonsgebonden budget als bedoeld in artikel 8.1.1 van de wet, zijnde een door het college verstrekt budget aan een jeugdige of zijn ouders, dat hen in staat stelt de jeugdhulp die tot de individuele voorziening behoort van derden te betrekken;
- m. pleegzorg: ondersteuning waarbij pleegouders de jeugdige verblijf, verzorging en opvoeding bieden in combinatie met professionele begeleiding van het pleegkind, de pleegouders en de biologische ouders door een pleegzorgaanbieder.
- n. specialistische jeugdhulp: alle ambulante jeugdhulp en jeugdhulp met verblijf, niet zijnde dyslexiezorg, pleegzorg of hoog specialistische jeugdhulp.
- o. voorliggende voorziening: algemene voorziening of een andere voorziening waarmee aan de hulpvraag tegemoet wordt gekomen.
- p. wet: Jeugdwet.

Artikel 2 Vormen van ondersteuning

- 1. De volgende overige voorzieningen zijn vrij beschikbaar:
  - a. Informatie en advies
  - b. Preventie en signalering (algemeen en specifiek)
  - c. Toegang en Toeleiding (gebiedsteam en huisarts)
  - d. Lichte ondersteuning door gebiedsteam
- 2. De volgende individuele voorzieningen zijn niet vrij beschikbaar:
  - a. Dyslexiezorg
  - b. Pleegzorg
  - c. Specialistische jeugdhulp
  - d. Jeugdhulp Plus
  - e. Crisiszorg
  - f. Jeugdbescherming
  - g. Jeugdreclassering
- 3. Het college kan bij nadere regels vaststellen welke overige en individuele voorzieningen beschikbaar zijn naast de in het eerste en tweede lid vermelde voorzieningen.

Artikel 3 Toegang jeugdhulp via de huisarts, medisch specialist of jeugdarts

- 1. Het college draagt zorg voor de inzet van jeugdhulp na een verwijzing door de huisarts, medisch specialist of jeugdarts naar een jeugdhulpaanbieder, als en voor zover genoemde jeugdhulpaanbieder van oordeel is dat inzet van jeugdhulp nodig is.
- 2. Als de jeugdige of zijn ouders hierom verzoeken of wanneer het college dit noodzakelijk vindt, legt het college de te verlenen individuele voorziening, dan wel het afwijzen daarvan, vast in een beschikking als bedoeld in artikel 6.

Artikel 4 Toegang jeugdhulp via rechter of gecertificeerde instelling

Het college zorgt voor inzet van de jeugdhulp die de rechter of de gecertificeerde instelling nodig acht bij de uitvoering van een kindbeschermingsmaatregel, die de rechter, het openbaar ministerie, de selectiefunctaris, de inrichtingsarts of de directeur van de justitiële inrichting nodig achten bij de uitvoering van een strafrechtelijke beslissing, of die de gecertificeerde instelling nodig acht bij de uitvoering van jeugdreclassering.

Artikel 5 Toegang jeugdhulp via de gemeente

Het college stelt nadere regels vast met betrekking tot de voorwaarden voor toekenning, de wijze van beoordeling van en de afwegingsfactoren bij een individuele voorziening. Het college geeft daarbij aan op welke wijze hij jeugdigen en/of ouders informeert over de mogelijkheid en het belang om in bepaalde gevallen een beroep op jeugdhulp te doen. De te verlenen individuele voorziening wordt vastgelegd in een beschikking als bedoeld in artikel 6.

Artikel 6 Inhoud beschikking

1. In de beschikking tot verstrekking van een individuele voorziening wordt in ieder geval aangegeven of de voorziening in natura of als pgb wordt verstrekt en wordt tevens aangegeven hoe bezwaar tegen de beschikking kan worden gemaakt.
2. Bij het verstrekken van een voorziening in natura wordt in de beschikking in ieder geval vastgelegd:
  - a. welke de te treffen voorziening is en wat het beoogde resultaat/doel daarvan is;
  - b. wat de ingangsdatum en duur van de verstrekking is;
  - c. welke aanbieder van jeugdhulp de voorziening verstrekt, en indien van toepassing,
  - d. welke rechten en plichten er gelden.
3. Bij het verstrekken van een voorziening in de vorm van pgb wordt in de beschikking in ieder geval vastgelegd:
  - a. voor welke individuele voorziening het pgb kan worden aangewend;
  - b. het beoogde resultaat/doel
  - c. welke kwaliteitseisen gelden voor de besteding van het pgb;
  - d. wat de hoogte van het pgb is en hoe deze is berekend;
  - e. hoe de feitelijke betaling ten laste van het pgb plaatsvindt;
  - f. wat de ingangsdatum en wat de duur is van de verstrekking waarvoor het pgb is bedoeld, en
  - g. de wijze van verantwoording van de besteding van het pgb en
  - h. welke rechten en plichten er gelden.

Artikel 7 Regels voor pgb

1. Het college verstrekt een pgb in overeenstemming met artikel 8.1.1 van de wet.
2. De hoogte van het pgb tarief:
  - a. wordt vastgesteld aan de hand van een door de jeugdige en/of zijn ouder(s) opgesteld plan over hoe hij het pgb gaat besteden;
  - b. voor dienstverlening is opgebouwd uit verschillende kostencomponenten;
  - c. is toereikend om effectieve en kwalitatief goede zorg in te kopen.
3. In het kader van pgb maakt het college onderscheid tussen formele en informele ondersteuning. Een pgb voor informele ondersteuning wordt in principe alleen verstrekt voor specialistische jeugdhulp met de lage intensiteiten A t/m C binnen de ondersteuningsprofielen.
  - a. Het maximale pgb tarief voor formele ondersteuning is gebaseerd op 75% van het ZIN tarief.
  - b. Het maximale pgb tarief voor informele ondersteuning is gebaseerd op 50% van het ZIN tarief, met een maximum van € 20,00 per uur.
4. Een jeugdige ten behoeve van wie een pgb wordt verstrekt, kan diensten en andere maatregelen onder de volgende voorwaarden betreffende het tarief betrekken van een persoon die behoort tot het sociale netwerk:
  - a. deze persoon krijgt een tarief dat niet hoger is dan het op grond van het derde lid gehanteerde tarief.
  - b. tussenpersonen of belangenbehartigers mogen niet uit het pgb worden betaald.
5. Een pgb dient door de jeugdige binnen 6 maanden na toekenning te worden aangewend ten behoeve van het resultaat waarvoor het is verstrekt.
6. Het college verstrekt in principe geen pgb voor Dyslexiezorg, Pleegzorg, Jeugdhulp Plus en Crisis.
7. Het college kan vanuit het oogpunt van kwaliteit van de geleverde zorg, steekproefsgewijs onderzoek doen naar de bestedingen van pgb's.

Artikel 8 Verhouding prijs en kwaliteit levering voorziening door derden

Het college houdt in het belang van een goede prijs-kwaliteitverhouding bij de vaststelling van de tarieven die het hanteert voor door derden te leveren jeugdhulp of uit te voeren kindbeschermingsmaatregelen of jeugdclassering rekening met de aard en omvang van de te verrichten taken en de marktprijs van de voorziening.

Artikel 9 Nieuwe feiten en omstandigheden, herziening, intrekking of terugvordering

1. Onverminderd artikel 8.1.2 van de wet doen een jeugdige of zijn ouders op verzoek of onverwijd uit eigen beweging aan het college mededeling van alle feiten en omstandigheden, waarvan hun redelijkerwijs duidelijk moet zijn dat deze aanleiding kunnen zijn tot heroverweging van een besluit aangaande een individuele voorziening.
2. Onverminderd artikel 8.1.4 van de wet kan het college een besluit aangaande een individuele voorziening herzien dan wel intrekken, als het college vaststelt dat:

- a. de jeugdige of zijn ouders onjuiste of onvolledige gegevens hebben verstrekt en de verstrekking van juiste of volledige gegevens tot een ander besluit zou hebben geleid;
  - b. de jeugdige of zijn ouders niet langer op de individuele voorziening zijn aangewezen;
  - c. de individuele voorziening niet meer toereikend is te achten;
  - d. de jeugdige of zijn ouders niet voldoen aan de voorwaarden van de individuele voorziening, of
  - e. de jeugdige of zijn ouders de individuele voorziening niet of voor een ander doel gebruiken dan waarvoor het is bestemd.
3. Als het college een besluit op grond van het tweede lid, onder a, heeft ingetrokken en de verstrekking van de onjuiste of onvolledige gegevens opzettelijk heeft plaatsgevonden, kan het college van degene die opzettelijk onjuiste of onvolledige gegevens heeft verschaft geheel of gedeeltelijk de geldswaarde vorderen van de ten onrechte genoten individuele voorziening.
  4. Een beslissing tot verlening van een individuele voorziening kan worden ingetrokken als blijkt dat daarvan binnen 6 maanden na bekendmaking van die beslissing geen gebruik is gemaakt of indien - in het geval van een pgb - het budget binnen genoemde termijn niet is aangewend voor de bekostiging van de voorziening waarvoor de verlening heeft plaatsgevonden.

Artikel 10 Inspraak en medezeggenschap

1. Het college betreft de ingezetenen van de gemeente bij de voorbereiding van het beleid betreffende jeugdhulp overeenkomstig de krachtens artikel 150 van de Gemeentewet gestelde regels met betrekking tot de wijze waarop inspraak wordt verleend.
2. Het college stelt cliënten en vertegenwoordigers van cliëntgroepen vroegtijdig in de gelegenheid voorstellen voor het beleid betreffende jeugdhulp te doen, advies uit te brengen bij de besluitvorming over verordeningen en beleidsvoorstellen betreffende jeugdhulp, en voorziet hen van ondersteuning om hun rol effectief te kunnen vervullen.
3. Het college zorgt ervoor dat ingezetenen kunnen deelnemen aan periodiek overleg, waarbij zij onderwerpen voor de agenda kunnen aanmelden, en dat zij worden voorzien van de voor een adequate deelname aan het overleg benodigde informatie en ondersteuning.
4. Het college stelt nadere regels vast ter uitvoering van het tweede en derde lid.

Artikel 11 Evaluatie

Het door het gemeentebestuur gevoerde beleid wordt minimaal eenmaal per twee jaar geëvalueerd. Het college zendt hiertoe aan de gemeenteraad een verslag over de doeltreffendheid en effecten van de verordening in de praktijk.

Artikel 12 Intrekken oude verordening en overgangsrecht

1. De Verordening Jeugdhulp gemeente Súdwest-Fryslân 2015 wordt ingetrokken per 1 januari 2018.
2. Een jeugdige houdt recht op een lopende voorziening verstrekt op grond van de Verordening Jeugdhulp gemeente Súdwest-Fryslân 2015, totdat het college een nieuw besluit heeft genomen waarbij het besluit waarmee deze voorziening is verstrekt, wordt ingetrokken.
3. Aanvragen die zijn ingediend onder de Verordening Jeugdhulp gemeente Súdwest-Fryslân 2015 en waarop nog niet is beslist bij het in werking treden van deze verordening, worden afgehandeld krachtens deze verordening.
4. Op bezwaarschriften tegen een besluit op grond van de Verordening Jeugdhulp gemeente Súdwest-Fryslân 2015, wordt beslist met inachtneming van die verordening.
5. Besluiten, genomen krachtens de Verordening Jeugdhulp gemeente Súdwest-Fryslân 2015, die golden op het moment van de inwerkingtreding van deze verordening en waarvoor deze verordening overeenkomstige besluiten kent, gelden onverminderd de voorgaande leden als besluiten genomen krachtens deze verordening.

Artikel 13 Inwerkingtreding en citeertitel

1. Deze verordening treedt in werking op 1 januari 2018.
2. Deze verordening wordt aangehaald als: Verordening Jeugdhulp gemeente Súdwest-Fryslân 2018.

Aldus vastgesteld in de openbare raadsvergadering van 14 november 2017

drs. H.H. Apotheker,

voorzitter.

G.W. Stegenga,

griffier.

Bijlage 1 Toelichting Verordening Jeugdhulp gemeente Súdwest-Fryslân 2018

Algemeen

Deze verordening geeft uitvoering aan de Jeugdwet. Het wettelijke recht op jeugdhulp en individuele aanspraken op jeugdhulp is vervangen door een voorzieningsplicht waarvan de aard en omvang in beginsel door de gemeente worden bepaald (maatwerk). Het wettelijke recht op jeugdhulp en individuele aanspraken op jeugdhulp is vervangen door een voorzieningsplicht waarvan de aard en omvang in beginsel door de gemeente worden bepaald (maatwerk).

De Jeugdwet schrijft voor dat de gemeenteraad per verordening in ieder geval regels opstelt:

1. over de door het college te verlenen individuele voorzieningen en overige (jeugdhulp)voorzieningen;
2. met betrekking tot de voorwaarden voor toekenning, de wijze van beoordeling van en de afwegingsfactoren bij een individuele voorziening;
3. over de wijze waarop de toegang tot en de toekenning van een individuele voorziening wordt afgestemd met andere voorzieningen op gebied van zorg, onderwijs, maatschappelijke ondersteuning, werk en inkomen;
4. over de wijze waarop de hoogte van een persoonsgebonden budget wordt vastgesteld;
5. voor de bestrijding van het ten onrechte ontvangen van een individuele voorziening of persoonsgebonden budget, alsmede van misbruik of oneigenlijke gebruik van de Jeugdwet;
6. over de wijze waarop ingezetenen worden betrokken bij de uitvoering van de Jeugdwet, en
7. ter waarborging van een goede verhouding tussen de prijs voor de levering en de eisen die worden gesteld aan de kwaliteit van jeugdhulp, kinderschermingsmaatregelen of jeugdreclassering, waar het college ten aanzien daarvan de uitvoering van de Jeugdwet door derden laat verrichten. Hierbij dient rekening gehouden te worden met de deskundigheid van de beroepskrachten en de toepasselijke arbeidsvoorwaarden.

Deze verordening kan niet los worden gezien van het beleidsplan Veerkracht in het Sociaal Domein, dat de raad op grond van artikel 2.2 van de Jeugdwet heeft vastgesteld. In het beleidsplan is het door het gemeentebestuur te voeren beleid vastgelegd met betrekking tot preventie en jeugdhulp, de uitvoering van kinderschermingsmaatregelen en jeugdreclassering.

Toegang via Veilig Thuis

Veilig Thuis is een toegang tot onder andere jeugdhulp. Veilig Thuis geeft advies over vermoedens en gevallen van huiselijk geweld en kindermishandeling, onderzoekt wanneer nodig op basis van een melding of er sprake is van kindermishandeling, motiveert zo nodig ouders tot accepteren van jeugdhulp en legt daartoe contacten met de hulpverlening. Deze toegang wordt al in de Jeugdwet zelf geregeld en komt verder dus niet terug in deze verordening.

Artikelsgewijs

Artikel 1. Begripsbepalingen

Het aantal definities van artikel 1 is beperkt, omdat de wet al een flink aantal definities kent die ook bindend zijn voor deze verordening. Het gaat dan bijvoorbeeld om definities van centrale begrippen als 'jeugdhulp', 'jeugdige' en 'ouder'. In de verordening gebruiken we de begrippen jeugdige, ouder en begeleiding overeenkomstig de Jeugdwet. Het begrip behandeling wordt opgenomen in de nadere regel

Tevens zijn er een aantal nieuwe definities opgenomen vanuit de regionale inkoop Jeugdhulp 2018. Ook de Algemene wet bestuursrecht (Awb) kent een aantal definitie bepalingen die voor deze verordening van belang zijn, zoals: 'aanvraag' en 'beschikking'.

Artikel 2. Vormen van ondersteuning

In de verordening is onderscheid gemaakt tussen overige (vrij-beschikbare) en individuele (niet vrij-beschikbare) voorzieningen op het gebied van jeugdhulp. Voor een deel van de hulpvragen kan worden volstaan met een vrij-beschikbare voorziening. Hier kunnen de jeugdige en zijn ouders gebruik van maken zonder dat zij daarvoor een verwijzing of een besluit van de gemeente nodig hebben. De jeugdige en zijn ouders kunnen zich voor deze jeugdhulp dus rechtstreeks tot de jeugdhulpaanbieder wenden. Een individuele voorziening heeft vaak betrekking op meer gespecialiseerde ondersteuning. De gemeente bepaalt zelf welke ondersteuning vrij beschikbaar is en welke niet. Voor de niet vrij beschikbare vormen van ondersteuning moet door de gemeente of door de huisarts, medisch specialist of jeugdarts en de jeugdhulpaanbieder eerst beoordeeld worden of de jeugdige of zijn ouders deze ondersteuning daadwerkelijk nodig hebben.

Een voorziening kan dus een breed spectrum van verschillende soorten ondersteuning, hulp en zorg omvatten. Een beschrijving is gewenst omdat de wetgever gemeenten opdraagt ervoor te zorgen dat de burger zich een beeld kan vormen van de voorzieningen in het kader van jeugdhulp.

Artikel 3 Toegang jeugdhulp via de huisarts, medisch specialist of jeugdarts

In de Jeugdwet is geregeld dat, naast de gemeentelijk georganiseerde toegang tot jeugdhulp, ook de directe verwijzingsmogelijkheid door de huisarts, medisch specialist en jeugdarts naar de jeugdhulp blijft bestaan. Dit laatste geldt zowel voor de vrij-beschikbare (overige) voorzieningen als de niet vrij-beschikbare (individuele) voorzieningen. Met een dergelijke verwijzing kan de jeugdige rechtstreeks aankloppen bij de jeugdhulpaanbieder. In de praktijk zal het de jeugdhulpaanbieder zijn die na de verwijzing beoordeelt welke jeugdhulp precies nodig is. Deze bepaalt in overleg met de jeugdige of ouder daadwerkelijk de concrete inhoud, vorm, omvang en duur van de benodigde jeugdhulp.

Bij deze beoordeling moet de jeugdhulpaanbieder zich houden aan de afspraken die hij daarover met de gemeente/SDF heeft gemaakt in het kader van de contract- of subsidierelatie. Deze afspraken gaan ook in op hoe de artsen en de gemeentelijke toegang goed van elkaar op de hoogte zijn van de doorverwijzing of behandeling van een kind. Dit om de integrale benadering rond het kind en het principe van 1 gezin – 1 plan – 1 regisseur, vooral bij multiproblematiek, te waarborgen en om te voorkomen dat er nieuwe ‘verkokering’ plaats vindt, waarbij professionals niet goed van elkaar weten dat zij bij het gezin betrokken zijn. Daarnaast moet de jeugdhulpaanbieder rekening houden met de regels die de gemeente bij verordening heeft gesteld. Deze verordening regelt welk aanbod van de gemeente alleen via verwijzing of met een besluit van de gemeente toegankelijk is (zie artikel 2). Omdat de gemeente verder geen nadrukkelijke rol speelt bij de toegang via de huisarts, de jeugdarts en de medisch specialist, regelt de gemeente alleen de aspecten met betrekking tot het proces (zie artikel 3).

In het tweede lid is geregeld dat het verlenen van een individuele voorziening, of het afwijzen daarvan, op verzoek wordt vastgelegd in een beschikking. Op die manier wordt de jeugdige en zijn ouders de benodigde rechtsbescherming geboden, maar wordt voorkomen dat het college talloze beschikkingen moet afgeven die hetzelfde luiden als het wat de jeugdige naar het oordeel van de jeugdhulpaanbieder nodig heeft. Een beschikking moet ook worden afgegeven wanneer jeugdige en jeugdhulpaanbieder het niet eens zijn over het aanbod (dit is geregeld in de wet).

Artikel 4. Toegang jeugdhulp via rechter of gecertificeerde instelling

Een andere ingang tot de jeugdhulp is via de gecertificeerde instelling, de kinderrechter (via een kinderschermingsmaatregel of een maatregel tot jeugdreclassering), het openbaar ministerie en de directeur of de selectiefunctionaris van de justitiële jeugdinrichting.

De gecertificeerde instelling is verplicht om bij de bepaling van de in te zetten jeugdhulp in het kader van een door de rechter opgelegde kinderschermingsmaatregel of jeugdreclassering, te komen tot 1 gezin, 1 plan, 1 regisseur en in die hoedanigheid samen te werken het desbetreffende gebiedsteam. Uiteraard kan bij dit overleg een kostenafweging plaatsvinden. De gemeente is op haar beurt vervolgens gehouden de jeugdhulp in te zetten die deze partijen nodig vinden om een kinderschermingsmaatregel of een maatregel tot jeugdreclassering uit te voeren. Ook hier geldt dat de gecertificeerde instelling in beginsel gebonden is aan de jeugdhulp die de gemeente heeft ingekocht. Als de kinderrechter een ondertoezichtstelling of gezagsbeëindiging uitspreekt, wijst hij gelijktijdig in de beschikking de gecertificeerde instelling aan die de maatregel gaat uitvoeren. Dit kan de rechter doen, omdat de Raad voor de kinderscherming in zijn verzoekschrift een concreet advies geeft over welke gecertificeerde instelling de maatregel zou moeten uitvoeren. De Raad voor de kinderscherming neemt een gecertificeerde instelling in zijn verzoekschrift op die na overleg met de gemeente en gezien de concrete omstandigheden van het geval hiervoor het meest geschikt lijkt. De Raad voor de kinderscherming is verplicht om hierover met de gemeente te overleggen. Deze toegang wordt al in de Jeugdwet zelf geregeld en komt verder dus niet terug in deze verordening.

Artikel 5. Toegang jeugdhulp via de gemeente

Een hulpvraag van een jeugdige en/of zijn gezaghebbende ouder kan binnenkomen bij het gebiedsteam van de gemeente. De beslissing door het gebiedsteam welke zorg een jeugdige of zijn gezaghebbende ouder precies nodig heeft, komt vervolgens tot stand in overleg met die jeugdige (indien dit mogelijk is) en/of zijn gezaghebbende ouders. In een gesprek tussen de medewerkers van het gebiedsteam en de jeugdige (indien dit mogelijk is) en/of zijn gezaghebbende ouders, wordt gekeken wat de jeugdige en/of zijn gezaghebbende ouders zelf of met behulp van hun netwerk kunnen doen aan het probleem. Als aanvullend daarop een voorziening op het gebied van jeugdhulp nodig is, dan wordt eerst gekeken naar een vrij-beschikbare voorziening. Is er geen adequate vrij beschikbare voorziening dan neemt de gemeente een besluit tot een individuele voorziening (in natura of via een pgb) om de betreffende problematiek aan te pakken.

Deze bepaling regelt de toegang van jeugdhulp via de gemeente en is opgenomen om een zorgvuldige procedure te waarborgen. In dit artikel is bepaald dat de raad de vaststelling van de procedureregels voor de toegang tot jeugdhulp via de gemeente delegeert aan het college. Hierbij valt onder andere te denken aan regels die betrekking hebben op de voorwaarden voor toekenning van een individuele voorziening, de wijze van beoordeling en de afwegingsfactoren bij een individuele voorziening. De te verlenen individuele voorziening wordt vastgelegd in een beschikking als bedoeld in artikel 6.

Artikel 6. Inhoud beschikking

Wanneer de jeugdige of zijn ouders een formele aanvraag bij het college indienen of wanneer er op grond van artikel 3, tweede lid, een beschikking afgegeven wordt, moet het college een beschikking

opstellen, waartegen de hulpvrager in bezwaar of beroep kan gaan. Uitgangspunt van de wet is dat de jeugdige of zijn ouders een voorziening in 'natura' krijgen. Indien gewenst door de jeugdige of zijn ouders bestaat echter de mogelijkheid van het toekennen van een pgb, wanneer zij aan de voorwaarden voldoen.

Artikel 7. Regels pgb

Het college kan op grond van de wet een pgb verstrekken. Als aan alle wettelijke voorwaarden (artikel 8.1.1.) is voldaan, kan zelfs van een verplichting van het college worden gesproken. In de wet is bepaald dat een pgb alleen wordt verstrekt, als de jeugdige en/of ouder dit gemotiveerd vraagt. Met de motivatie wordt duidelijk dat het de beslissing van de aanvrager zelf is om een persoonsgebonden budget aan te vragen.

De gemeente heeft de mogelijkheid om een differentiatie aan te brengen in de hoogte van het PGB. Er kunnen verschillende tarieven gehanteerd worden voor verschillende vormen van ondersteuning. Het tarief voor PGB is lager dan het tarief voor zorg in natura, omdat de zorgaanbieder die op basis van een PGB werkt lagere overheadkosten heeft.

Het tarief voor een PGB middels informele ondersteuning is lager dan voor een PGB middels formele ondersteuning, omdat aan informele ondersteuning lagere deskundigheids- en kwaliteitseisen worden gesteld.

In de Jeugdwet (artikel 8.1.1 2.9, onder c) staat dat in de verordening in ieder geval wordt bepaald op welke wijze de hoogte van een pgb wordt vastgesteld, waarbij geldt dat de hoogte toereikend moet zijn. De percentages voor formele en informele ondersteuning die gehanteerd worden zijn vastgelegd in de verordening.

In het zevende lid wordt omschreven dat de gemeente de besteding van pgb's steekproefsgewijs controleert.

Artikel 8. Verhouding prijs en kwaliteit levering voorziening door derden

Om te voorkomen dat er alleen gekeken wordt naar de laagste prijs voor de uitvoering worden in dit artikel een aantal andere aspecten genoemd waarmee het college bij het vaststellen van tarieven (naast de prijs) rekening moet houden. Hiermee wordt bereikt dat er een beter beeld ontstaat van een reële kostprijs voor de activiteiten die de gemeente door aanbieders wil laten uitvoeren. Uitgangspunt is dat de aanbieder deskundig personeel inzet tegen de arbeidsvoorwaarden die passen bij de vereiste vaardigheden. Hiervoor is een beeld nodig van de vereiste activiteiten en de arbeidsvoorwaarden die daarbij horen.

Artikel 9. Nieuwe feiten en omstandigheden, herziening, intrekking of terugvordering

De gemeente moet bij verordening regels stellen voor de bestrijding van het ten onrechte ontvangen van een individuele voorziening, alsmede van misbruik of oneigenlijk gebruik van de wet. Deze bepaling beoogt het standaardiseren met de regelgeving met betrekking tot de aan elkaar verwante beleidsterreinen van jeugdhulp en maatschappelijke ondersteuning.

Het behoort tot de gemeentelijke verantwoordelijkheid misbruik van de geboden voorzieningen te voorkomen en, waar nodig, op te treden tegen onterecht gebruik van individuele voorzieningen of persoonsgebonden budgetten. Een zorgvuldig gebruik van collectieve middelen is wezenlijk voor het draagvlak daarvan.

Deze bepalingen geven handen en voeten aan de bestrijding van misbruik en oneigenlijk gebruik en zijn opgenomen in deze verordening. De wettekst is veelal beperkt tot de pgb. Waar mogelijk en zinvol is dit in de verordening uitgebreid tot de individuele voorziening in natura. Uitgangspunt is dat van de jeugdige en zijn ouders aan wie een individuele voorziening of een daaraan gekoppeld pgb is verstrekt, verlangd kan worden dat ze voldoende gegevens en inlichtingen verstrekken om het college in staat te stellen te beoordelen of het beroep op die individuele voorziening of het daaraan gekoppelde pgb terecht is gedaan. Indien het de jeugdige of zijn ouders redelijkerwijs duidelijk moet zijn dat er feiten en omstandigheden, of daarin opgetreden wijzigingen, zijn die van invloed kunnen zijn op de toekenning van de individuele voorziening of het daaraan gekoppelde pgb, dienen zij dit onverwijld aan het college te melden. Verstrekken zij niet onverwijld uit eigen beweging of op verzoek van het college alle gevraagde inlichtingen en bewijsstukken, dan heeft dat gevolgen voor de toekenning van de voorziening of het daaraan gekoppelde pgb. Het college kan niet alleen bij een aanvraag, maar ook in andere stadia concrete informatie en bewijsstukken van de belanghebbende vragen.

Artikel 10. Inspraak en medezeggenschap

In dit artikel zijn bepalingen opgenomen over inspraak en medezeggenschap bij de gemeente. Op deze manier wordt gewaarborgd dat eenzelfde inspraakprocedure geldt voor het jeugdhulpbeleid als op andere terreinen. De inspraak geldt voor alle ingezetenen. Met het vierde lid wordt het aan het college overgelaten om de exacte invulling van de medezeggenschap vorm te geven.

De mogelijkheid tot inspraak en medezeggenschap tegenover de aanbieder is al geregeld in de wet.

Artikel 11. Evaluatie

Deze evaluatie is niet hetzelfde als de evaluatie die op centraal niveau zal plaatsvinden, maar kan wel de daarin verzamelde gegevens benutten. Bepaald wordt dat de evaluatie minimaal eenmaal per twee jaar plaatsvindt. Dit biedt de ruimte om de verordening vaker te evalueren.

Artikel 12. Intrekken oude verordening en overgangsrecht

Dit artikel spreekt voor zich.

Artikel 13. Inwerkingtreding en citeertitel

Dit artikel spreekt voor zich.